

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldu>

Lvgdvni, 1585

De diuersitatibus spei, quæ detestabilis est ex quatuor, & co[m]mendabilis
ex tribus. Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

Apocal. 19. Beati qui ad cœnā nuptiarū Agni vocati sunt. In hac cœna est vnum ferculū q̄ solū sufficeret. Io. 14. Domine ostende nobis patre, & sufficit nobis. Solus odor huius cœnæ quæ datur sanctis presentiri, plus valet quàm totum gaudium mundanum.

¶ De triplici materia gaudij electorum, & xij. cognitionibus interitis per xij. stellas corona mulieris in Apocalypsi.

Item notandum quod triplex materia illius gaudij intimatur nobis. Num. 13. in fructibus illis quos attulerunt exploratores in terra promissionis, qui fuerunt ficus, vua, & malogranata. In hac dulcedine deitatis intellige. Prouer. 17. Qui seruat ficū, comedet fructus eius: & qui custos est Domini sui, glorificabitur. Vua, Christi humanitatē in torculari crucis expressam. In malogranatis, sanctorū ordinatā societate. Ordinatē enim se habent grana in malogranato. Itē Apoc. 12. insinuatur nobis gaudium in corona xij. stellarū, quæ erat in capite mulieris. Duodecim stelle sunt xij. cognitiones quæ electos latificabūt: tres pertinetes ad Patrē, & Filiū, & Spiritum sanctū, & nouē ad nouē cœnes beatorū spiritū. Vel has xij. stellas intellige tres doctores, scilicet Dei visionem, eiusdē dilectionē, & boni excellentissimi vel arduissimi cōprehensionē, quæ cōprehensio gloriosissima est: & quatuor doctores corporis, scilicet claritatē vel potius puritatem, simplicitatē, subtilitatem, agilitatem, impassibilitatem, & fortitudinem quinque sensuum. Secundum quosdam tertia dos est delectatio quæ est effectus visionis, & amoris.

¶ De diuersitatibus spei, quæ detestabilis est ex quatuor, & cōmuniabilis ex tribus. CAPVT VI.

Notandum est ergo quod est spes detestabilis, & est spes inmedabilis. Spes detestabilis quadruplex est. Prima est mendax. Secunda, presumptuosa. Tertia est vana. Quarta, mendax. Prima est, quæ Deum ideo offendit, quia de magnitudine misericordie eius confidit. Vnde Ber. in sermo. Est infidelitas fiducia solius vtiq; maledictionis capax, quā videlicet in spe speramus. Hac peccat in bonitate Dei Ro. 2. An diuitias bonitatis eius, & patientie & longanimitatis cōtemnis? Secunda est quæ quis sperat se facturū quā voluerit quæ vires eius excedit, ut aliquis præsumit se cōuersurū à malis suis quā voluerit. Eccl. 19. Repromissio nequissima multos perdidit. Spes vana est fiducia ponenda in creatore, in creatura ponitur. De quo re. te supra, 5. c. in eo. tracta. Esa. 55. Cōfident in nihili. Spes falsa est quum quis sperat quod futurum nō est: ut quum quis promittit sibi longam vitā, qui citò moriturus est, ut ille cui dicitur

Sicut hac nocte repetent animā tuā. Luc. 12. Esa. 29. Posuimus
 mēdaciū spem nostrā. ¶ Ad hoc quod spes cōmendabilis sit,
 tria operantur. Primum est, si in solo Deo ponatur. Hester 14.
 Exaudi vocē illorum qui nullam aliam spem habent. Secundū,
 si assit meritū, vnde quod speratur, præsūmatur. Ber. super Cā-
 tica: Integrā ecclesię consolatio quā nō solum quid sibi sit ex-
 pectandū, sed vnde sit præsūmendū, nouerit. Tertiū, si in tribu-
 latione spes non deficit, sed vires suas ostēdit. Iob. 13. Etiā si ce-
 diderit super me, in ipso sperabo. In Psalm. Si exurgat aduersum
 me praeliū, in hoc ego sperabo. Item notādum quod est spes pri-
 mæ authoritatis, quæ in solo Deo ponēda est. Et est spes suffra-
 gii, quæ ponēda est in sanctis, in quantum sunt amici Dei. Spes
 quæ in solo Deo ponitur, subdiuidi potest in spē veniæ, gratiæ,
 & gloriæ. Spes verò gloriæ subdiuidi potest in expectationem
 gloriæ animæ, & gloriæ corporis, de quibus prius dictum est.

SECUNDAE partis principalis de tribus
 virtutibus Theologicis, Tractatus IIII.

De charitate.

CAP. I.

Charitatis descriptiones primò ponēdæ sunt. Secūdo,
 commendationi eius insisteretur. Tertiò, ageretur de di-
 lectione Dei. Quarto, de dilectione proximi. Quintò,
 de ordine charitatis. Sexto, de his quæ aduersantur
 charitati. Septimò, de gradibus diuersis ipsius. ¶ Notandum
 ergo quod charitas est finis præcepti de corde puro, & consci-
 entia bona, & fide nō ficta. 1. Ti. 1. Vbi dicit gl. Hic definit Aposto-
 lus charitatē. Charitas est finis, in quā, consummationis, nō cō-
 sumptionis. Plenitudo enim legis est dilectio. Ro. 13. Aug. Legis
 & omnium diuinarū scripturarum plenitudo est dilectio rei qua
 fruendū est, & rei quæ nobiscū ea se frui potest, id est Dei & pro-
 ximi. Idē: Ille sanctē & iustē viuit, qui ordinatā habet dilectio-
 nem, aut diligit quā nō est diligendū, aut nō diligit quā est dili-
 gendū, aut æquē diligit quod minus vel amplius diligendū est,
 aut minus vel amplius quod æquē diligendū est. Idem: Si nō vo-
 les omnes paginas perscrutari, omnia inuolucra sermonū euo-
 lute, omnia secreta scripturarū penetrare, tene charitatē vbi pē-
 dent omnia. Idē in lib. de disciplina Christiana: Vt nemo excu-
 sationē habeat in die iudicij, voluit Deus, sicut scriptū est, con-
 summare & abbreviare verbū super terrā. Hoc ipsū verbū con-